

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תליאביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שגון ♦ עורך מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפריה, צבי טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מו"קת המודעות: רפי זכרונאי ♦ המו"ל: "העולם הזה" בע"מ ♦ הדפוס החדש: בע"מ, תליאביב, רחוב חומה ומגדל 2 ♦ הסצה: גר" בע"מ, תליאביב, רחוב יד חרוצית 7, טל. 377056.

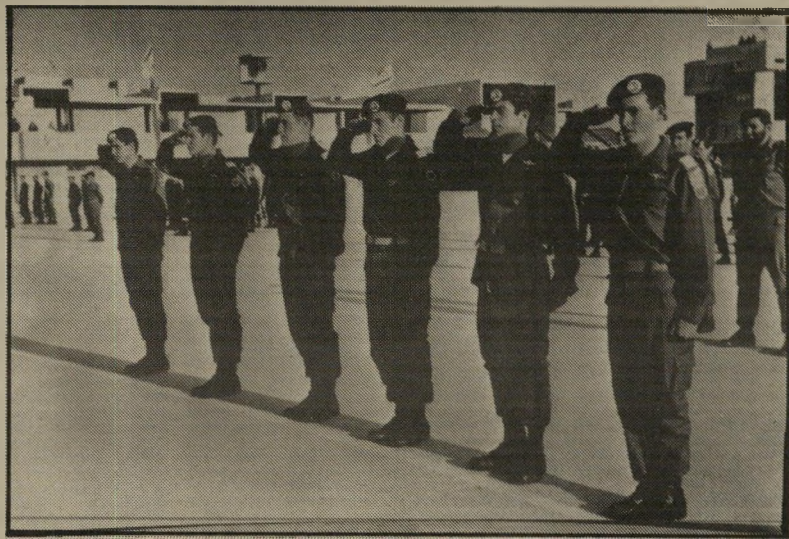
קו יא יקי

פרשה רודפת פרשה - כמעט בכל שבוע יש פרשה חדשה אחת או שתיים. אבל בשבוע שעבר הגיעו הרכבים לשיא. כמעט בכל יום היתה פרשה חדשה. זה התחיל בהמשך פרשת השב"כ. אחר כך באה פרשת מילואי-שחל. אחר כך פרשת שרותי-הסוהרה. אחר כך פרשת מודעי. ולבסוף, ברגע האחרון, פרשת נסיעתו של שמעון פרס למארוקו. המוזר הוא שכמעט בכל הפרשות האלה מילא העולם הזה תפקיד משלו. פרשת השב"כ פוצה בגלל התעקשותו של העולם הזה. בשבוע הראשון, היה זה העולם

לא היה לנו קשר ישיר בפרשת מודעי. ואילו על הקשר שלנו ליחסים עם המלך חסן — אפשר לקרוא בגליון הזה.

מרומים ליד דאמור

לפני ארבעה שבועות פירסם העולם הזה (2.7.86) ראיון עם איתי שילוני, בעל הספר שלושה מדורי לבנון. אחת התגובות המעניינות על ראיון זה באה מפי מישפחתו של חייל קרבי אחר, סגן יואב שפיגל ז"ל. **וכך בותבת מישפחת שפיגל:** אנו כותבים לכם מיכתבנו זה בעיקבות הראיון שהעניק איתי שילוני. אנו מישפחתו של סגן

יואב שפיגל ז"ל (משמאל) ואיתי שילוני (שלישי מימין) בקורס-הקצינים* - חברה. אני לא מבין מה אנתנו עושים פה!

הזה שהביא לחשיפת העובדות ולפירסום התצלום הראשון של החוטפים החיים, בטרם של העולם הזה (שאותו השיגו עוזרי במערכת, מנוס ממינוי ועדת-זורע. משם התגלגלו הרבנים. מייד אחרי פירסום המסקנות של ועדה זו פירסם העולם הזה ניתוח מפורט, שהוכיח את גיחוך המסקנות. הוא ריבון להמשך החקירה, עקב אחרי ועדת-בלטמן ומתח ביקורת חריפה גם על מסקנותיה.

כאשר החליט רוני מילוא להתנפל על משה שחל, לא היה בריו שום חומר מלבד גליון ישן של העולם הזה (שאותו השיגו עוזרי במערכת, מבלי להגיד לאיזה צורך). באותו גליון, לפני 17 שנים, פירסם העולם הזה את הטענות נגד שחל. לעומת זאת לא פירסם העולם הזה בשעתו את הסיפור אחרי ואינטימי על חי המישפחה של מילוא, שהובא עליידי שחל, אף שהגיעו אלינו שמועות שונות.

בפרשת הטענות נגד נציב כתייה-סוהרה, רפי סוסי, מילוא תפקיד מרכזי טענות של הרובר לשעבר כי כתבת העולם הזה הורשתה לראיין את אסיר-העולם צבי גור שלא כדון, רוב שאר הטענות כבר פורסמו בהעולם הזה מזמן.

שקוקים למחשבה כיצד לצאת מתוך אש-החיה שהיתה מסביב. האמון הוסיף להתערער אצלו בשעה נכבש ביירות-דמשק, וצפה בהפצצת האוויר הישראלי על מערב-ביירות. הביתה הוא צעק: "הם (חיל-האוויר) הגזיזו" וכשנכנס עם יחידתו למערב-ביירות, גוויותיהם של תושבי העיר נערמו בדחובות, ולמראה הגוויות הוא אמר לחייליו: "הביטו! אלה היו פעם בני-אדם! היום החתולים אוכלים אותם!" ובעניין אחוות-הלוחמים: יואב שהה עם יחידתו בתוך לובי מפואר של מלון הרוס במערב-ביירות, מתוך המוראל הירוד, מתוך המועקה, הוא עמד באמצע הלובי וצעק: "חברה, אני לא מבין מה אנחנו עושים פה!" ורעו לקם: הצעקה הזו עוררה את אחוות-הלוחמים בקרב החיילים וחתר מכל הנאומים וההטפות של מנהיגיהם. שעות אחדות לאחר מכן, ב-3 לפנות בוקר, היה נסיון לחטוף חייל (הרבה לפני החטיפות המפורסמות). יואב עשה מעשה שלא הרבה היו מסוגלים לעשותו: הוא פרץ לכרו אל מחוץ למלון, וחילץ את החייל מידי חוטפיו.

אני לא רוצח!

סיפור פרשת-השב"כ מעלה ביוכרונולוגיה סיפור נוסף. שאירע ליואב שלנו באיזור דאמור, בשעות הראשונות של המלחמה: הוא עמד לברו מול נער פלסטיני שירה בו, אלא שהכרוך — תוך נקישת החרק — נתקע בקנה, וזה מה שהציל את חייו של יואב באותו רגע. יואב לקח את הפלסטיני בשבי, לא פגע בו ולא הרג אותו, אף-על-פי שברגעים כאלה רגש-הנקמה הוא רבר טיבעי מאוד.

כשנאלצו אותו עלי-כך — הסיפור נודע לנו מפי הפקידה הפלוגתית שלהם — הוא ענה: "אלו הייתי פוגע באותו אדם, הייתי נחשב בעיני עצמי כרוצח: ברגע שאדם וורק את הנשק ומרים את ידיו, הוא חסר-אונים! אני לא רוצח!" יואב נפל ב-4 ביוני 1983 בעיזח-חלתא. על המציבה כתוב: "נפל תוך מילוי תפקידו במיבצע שלום-הגליל". אנו שוקלים לנהל מאבק לשינוי כתובת זו, כי זו היתה מילחמה שהחריפה את הסיכסוך במיזח-התיכון, וכמובן שלום לא הביאה.

מאבק נוסף ניהלנו בעניין תעודת-ההוקרה שקיבלנו מעם שילטונת-צה"ל. על התעודה נכתב: "נפל בעת מילוי תפקידו", ללא ציון שם המקום. משפנינו לבקש הסכר משילטונת-צה"ל, נאמר לנו שכל מי שנפל עד לתאריך ה-1 בספטמבר 1982 — היום בו הסתיים פינוי "המחבלים" מביירות — הוא חלל. מיבצע שלג", וכל מי שנפל לאחר-מכן חשוב כמי שנפל בעת מילוי תפקידו.

רק אחרי כשתבנו מיכתבים חריפים לתא"ל עמוס ירון, ראש אכ"א ראו. עם העתקים לח"כים שולמית אלוני ויוסי שריד, ורק אחר שהם הזהירוהו שאם הוא לא יטפל בזה במיטגרת הצבא, נספלו בכך הכנסת והעיתונות, קיבלנו לביתנו תעודה מתוקנת עם מיכתב-התנצלות ותודה על שחסכנו כאב למישפחות שכולות נוספות.

תעודה זו הוחזרה לראשיה-ממשלה, וכן גם המתנות שאנו מקבלים מדי שנה. ערב יום-היזכרון לחללי צה"ל, מוחזרות אל שר הביטחון. היות ואנו דורשים לחקור את מרחץ-הדמים המכונה בשם "מיבצע שלג" (ובשמו המדוייק: מילחמת-הלבנון), ולהעמיד לדין פלילי את פושעי המלחמה בגין, שרון, רפול, ארנס וסיעיניהם מבין מנהיגי האופוזיציה" דאז, אומתתרים מאחורי המילים: "לא ידענו. הונו אמתנו".

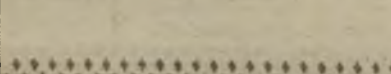
בורך איתי על עצם פירסום ספרו.

הפקרות רעילה

מו בכל עניין, היה העולם הזה הראשון שחשף את השערוריה. לפני שנתיים וחצי, גילינו שבכתיבת-החוליס בילינסון בפתח-תיקווה נהוג להשליך פסולת רדיו-אקטיבית למיובלה העירונית, תוך סיכון חיי האוכלוסיה כולה.

מאז טיפל בעניין מבקר-המדינה, והתריע על הפקרות. ברוב האחרון שלו הקדיש המבקר לעניין הפסולת הרעילה שישה עמודים שלמים. לפני שבועיים נוכרו במישרי-הבריאות לפרסם תקנות חדשות, ובהן הנחיות לסילוק פסולת רדיו-אקטיבית.

כדי שמישהו ייזכר כנחיצותן של תקנות כאלה היה צורך בפירסום, כשני דוחות קטלניים של המבקר ובאסון גרעיני בכרית-המועצות.

מכתבים

(המשך מעמוד 3)
קשה להניח שמסבכי פרשת השב"כ אינם מבינים עניין, הלא לכל ברידעת ברור שההתחמקות מתחקירת האמת, חקירה יסודית ומקפת של הפרשה, היא היתה באמת, כדיברי אורי אבנרי, בומרנג שישוב אל שולחיו ויפגע בהם, כסופו של דבר, כפלי-כפליים. או אולי הם אינם יודעים איזה נשק קטלני הוא הבומרנג. המצאה הזאת, של הילידים האוסטראליים, עשויה מעץ קשה, באורך שבין חצי מטר למטר, שטוחה מצדה האחד וקמורה מצדה השני, כשאת הליטוש הסופי שלה המקנה לה את יכולת ה"טיסה" והשיבה למסגרה, היא מקבלת משינוף יסודי על גחלים לוהטות. הבומרנג חוזר בדרך כלל אל שולחיו אחרי 50 מטר, אבל יש גם כאלה המנתרים, תוך כדי מעופם, מיספר פעמים, אוספים תאוצה ומרחיקים עד 500 מטר.

כך שרק קצת סבלנות, והבומרנג חוזר הביתה — ואוי למי שאינו יודע כיצד לעוצרו. מינימום הוא שובר יד או רגל. אבל הבומרנג גם מסוגל להיות קטלני. אדם הירשהור, תל-אביב

הכל לא עובר, חביבי

על להקה שאיננה מתפרקת והמלאה תוכניות כרימון (העולם הזה 23.7.86) הופתענו לראות את תמונתו מתנוססת במדור רחל המרחלת תחת הכותרת — "החבורה מתפ"קרת". "העולם הזה", מסתבר, החליט להעביר אתונו ל"עולם הבא". צירפתם, כנראה, שכרי עובדות, אך טעיתם במסקנה. אין לנו כל כוונות פירוק. להר"ם.

בשנתיים האחרונות הקדשנו זמן רב להכנת תוכנית מיוחדת להופעות בחו"ל. תוכניתנו זכתה להיבחר על-ידי קרן היסוד כמייצגת את ישראל, ונחלה הצלחה ללא-תקדים בקרב הקהילות שמעבר לים.

ועתה בקשר לעתיד ול"מסקנה". "הם החליטו לוותר ופשוט להיפרד". להלן כמה מהפעילויות שלנו, מימית אלה הקרובה: הכנסת פגשתי הלהקה עם יוצרים, במסגרת עבודה לקראת תוכנית חדשה האמורה לעלות על הבמה בפברואר '87.

להקה זכתה במיכרו של התעשייה האווירית, מקרב אמנים ידועים רבים שהגישו את מועמדותם, ותופיע במופע מיוחד במשך חודש אוגוסט יחד עם הבלט על הקרח.

בספטמבר שתתף הלהקה בקונצרט מיוחד עם התיזמורת הסימפונית ירושלים. הערב יוקדש לשירי מחוזות-זמר, ובו תבצע הלהקה קטעים מתוך סיפור הפרברים וחנותים.

כנובמבר נשתתף במופע חגיגי, לרגל 50 שנה לקול ישראל. הלהקה ממשיכה לעבוד על תקליטה החדש, אשר יושלם עם הגיעו של המפיק המוסיקלי לואי להב בחודש הבא מארצות-הברית.

במקביל מתוכנן תקליט נוסף עם המפיק המוסיקלי, ירון בכר, ובו יהודשו שירים ממיטב הקלסיקה של הזמר העברי. הלהקה הוזמנה ליטול חלק בקונצרט מיוחד עם התיזמורת הפילהרמונית הישראלית במיסגרת יובל ה-50 לפעילותה.

התיאטרון הקאמרי פנה לשלומית בהצעה לככב במחזמר עלובי החיים בעונה הבאה. שלומית עדיין שוקלת את ההצעה, שאם תתקבל, תשולב בפעילות השוטפת של הלהקה.

אגב, אנחנו שמחים לאשר שלומית ויובל אכן מצפים לילד. אנחנו גם מוכנים להעיד, מתוך נסיון העבר, שעובדה זו איננה מהווה מיכשול לפעילות הלהקה, אלא להיפך.

כל זה מבלי להתייחס, כמובן, ללוחי-ההופעות העמוס שלנו בחודשים אלה, לנסיעות לחו"ל ולהצעות נוספות, שמתוך דיסקרטיות מיקצועית אנחנו מנועים מלהעלות אותן לפני הקוראים. ואם זה נראה כמו לוחי-עבודה של "להקה מתפרקת", אז...

נראה שיש משהו שהצלחת הלהקה מרגיזה אותו מאוד, והצענתו היא לבדוק טוביטוב את מקורות-המידע, כדי למנוע דיווח עיתונאי מטעה.

הכל עובר חביבי, תל-אביב

מיכתבים למערכת

העולם הזה שומר לעצמו את הזכות לערוך מיכתבי קוראים מסיבות לשוניות, מישפטיות או טכניות.